

El regal d'una mentida

per Eva Martínez

Acompanyar els infants en les seves emocions és un doble procés: ells poden desenvolupar-se amb més competència emocional; nosaltres podem conèixer-nos millor ... i seguir creixent.

Cada vegada més sectors de l'educació inclouen l'educació emocional en seu projecte educatiu, alguns donant-hi un pes central. Els qui estem, d'una o altra manera, vinculats amb l'educació, hem vist sovint com un bloqueig emocional pot esdevenir una porta tancada en el procés evolutiu d'un infant. Quan un nen o una nena mostra una conducta que als adults ens incomoda, no només tenim la responsabilitat -com a educadors- de contenir-la i d'acompanyar-la des d'una actitud inclusiva i tranquil·la;

també se'ns està oferint una oportunitat fantàstica per explorar la nostra relació personal amb aquella conducta. Per exemple, si un infant ens diu una mentida, cal preguntar-se per què vol mostrar una realitat que no és certa, si té por de les conseqüències, si té permís per expressar qualsevol cosa, si nosaltres acceptarem els fets amb naturalitat i sense jutjar-los -siguin els que siguin; però a més, aquesta conducta ens permet revisar (o descobrir) què ens passa a nosaltres, com adults, amb la mentida: Hem experimentat mai, pel motiu que sigui, la

incapacitat per dir alguna cosa? Hem viscut una situació anterior on una mentida ens hagi ferit o perjudicat molt? No es tracta d'enquistar-se en una ideologia ètica ni moral en aquest cas, sinó de veure la nostra implicació personal en aquest context i amb aquesta conducta, i a partir d'aquí, saber com intervenim per ajudar a créixer l'infant. Les emocions poden ser un filtre molt important per arribar al món interior dels nostres nens i nenes. Però comprendre-les i acompanyar-les com adults, implica un coneixement de les emocions pròpies. També cal ser conscients que no tothom té ni la mateixa facilitat, ni la mateixa manera d'expressar-se: un infant pot mostrar-se molt expressiu davant d'una emoció determinada, mentre un altre pot mostrar-se inexpressiu, i això no significa que no senti la emoció. En aquest punt, podem ajudar-lo a connectar amb allò que li passa, a posar-li nom i paraules, animar-lo per tal que ho expressi com prefereixi

(potser un dibuix, un conte o un text, una figura de plastilina, unes paraules, etc).

Les emocions són importants per arribar als nostres nens i nenes.

Acompanyar-les implica conèixer les nostres.

Aquest acompanyament dels infants en les seves emocions, ben segur que contribueix a educar criatures fortes i emocionalment competents. I mentrestant, si estem atents, ens regalen a nosaltres la mateixa oportunitat.

Eva Martínez és mestra i pedagoga sistèmica